

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5336/2019
02.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босилковића, Бранке Дражић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Цветковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Миловановић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1409/19 од 06.08.2019. године, у седници већа одржаној 02.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1409/19 од 06.08.2019. године

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1409/19 од 06.08.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великог Градишту П 357/15 од 26.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен дана 03.08.2012. године, код Основног суда у Пожаревцу, између туженог, као даваоца издржавања и сада покојне ВВ, као примаоца издржавања, оверен под бројем Р-3.бр. ../12. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи уговор о доживотном издржавању закључен дана 03.08.2012. године, код Основног суда у Пожаревцу, између туженог, као даваоца издржавања и сада покојне ВВ, као примаоца издржавања, оверен под бројем Р-3.бр. ../12. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 129.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1409/19 од 06.08.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Великог Градишту П 357/15 од 26.12.2018. године.

Против наведене пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и из члана 374. став 2. тачка 2., тачка 6. и тачка 8. ЗПП, као и због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014 и 87/2018, у даљем тексту ЗПП).

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен дана 03.08.2012. године код Основног суда у Пожаревцу, између туженог, као даваоца издржавања и сада покојне ВВ, као примаоца издржавања, као и евентуални захтев тужиоца да се поништи наведени уговор о доживотном издржавању. По оцени Врховног касационог суда нижестепени судову су, а према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац ревизијом указује на постојање другачијих одлука, међутим, другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Ревизијски наводи о битним повредама одредаба парничног поступка нису посебно разматрани, јер се по изричитој одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу у овој правној ствари поднео Основном суду у Великом Градишту дана 12.03.2014. године. Првостепена пресуда је донета 26.12.2018. године, другостепена 06.08.2019. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 10.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженом не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти у смислу члана 154. ЗПП нису били нужни за вођење парнице, због чега је применом члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**